

Coordination (2)

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 16e juni 1959 door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "op het geneeskundig schooltoezicht", heeft de 23e oktober 1959 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique et de la Famille, le 16 juin 1959, d'une demande d'avis sur un projet de loi "sur l'inspection médicale scolaire", a donné le 23 octobre 1959 l'avis suivant :

Tweemaal reeds heeft de Raad van State advies gegeven over een voorontwerp van wet houdende inrichting van het geneeskundig schooltoezicht.

Het huidige voorontwerp houdt in ruime mate rekening met de opmerkingen en wenken vervat in het jongste advies.

Zo ontsnapt het haast overal aan het verwijt in tal van bijzonderheden te treden die beter door de uitvoerende macht worden geregeld.

Alleen artikel 10 dat de taak van de inspectiedienst tot in de bijzonderheden beschrijft, schijnt nog aan dit euvel mank te gaan.

Ook de door de Raad van State voorgestelde tekstverbeteringen werden doorgaans in het nieuwe ontwerp overgenomen, spijtig genoeg echter meestal alleen wat de Franse tekst betreft, zodat bij de Nederlandse opnieuw tal van opmerkingen zijn te maken.

+

+ +

Het voorontwerp, dat slechts eenentwintig artikelen telt, is in niet minder dan zeven hoofdstukken onderverdeeld.

.../...

Dit getal kan gevoeglijk op vijf worden teruggebracht, zodat de indeling van het voorontwerp er zou uitzien als volgt :

Hoofdstuk I - Het geneeskundig toezicht
Hoofdstuk II - De Hoge Raad en het geneeskundig comité
Hoofdstuk III- Subsidies
Hoofdstuk IV - Strafbepalingen
Hoofdstuk V - Slotbepalingen.

Artikel 1.

De wet op het toekennen van de academische graden, waarnaar dit artikel verwijst, zou met haar juist opschrift moeten worden vermeld, namelijk "gecoördineerde wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens".

Voorts vervange men, zoals gebruikelijk is, de letters a en b door de cijfers 1° en 2°, en leze men "gelijkgesteld zijn" in plaats van "gelijkgesteld worden".

Artikel 2.

Luidens 1°, a, van dit artikel omvat het geneeskundig schooltoezicht "het sanitair toezicht op de leerlingen, hetzij de opsporing van lichamelijke en geestelijke onvolwaardigheden".

Indien "sanitair toezicht op de leerlingen" niets anders betekent dan opsporing van die onvolwaardigheid, kan men volstaan met alleen dit laatste te vermelden zonder daarbij van "sanitair toezicht" gewag te maken. Wil men integendeel aan de woorden "sanitair toezicht" een ruimere betekenis hechten, dan moet dit uit de tekst blijken.

Zoals 1°, b, van hetzelfde artikel gesteld is, zou onder geneeskundig toezicht voorts medewerking zijn begrepen zowel aan de onderzoeken betreffende de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen als aan het opmaken van de desbetreffende statistieken.

Volgens de uitleg door de gemachtigde ambtenaar verstrekt, gaat het hier alleen om statistische onderzoeken en niet om op zichzelf staande onderzoeken naar de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen, welke trouwens niet te onderscheiden zijn van de reeds onder 1°, a, bedoelde opsporing.

Verduidelijking van de tekst is hier dus nodig.

Ten slotte omvat het geneeskundig toezicht, volgens 1°, c, van artikel 1, "het eventueel uitbrengen van het geneeskundig advies inzake de studie- en de beroepsoriëntering evenals voor de beoefening van de sport en van de lichamelijke opvoeding op school".

.../...

Deze tekst laat in het midden aan wie het advies moet worden gegeven en schijnt, te oordelen naar het woord "eventueel", bovendien geen verplichting in te houden.

Volgens de daaromtrent gegeven uitleg, betekenen deze woorden dat men aan de betrokkenen, hun ouders of voogden, kennis zal geven van de medische vaststellingen die dienstig zijn voor de studie- en beroepsoriëntering, voor het beoefenen van de sport en van de lichamelijke opvoeding.

Met inachtneming van hetgeen voorgaat, wordt de volgende tekst voor artikel 2 aanbevolen:

"Artikel 2.-

Het geneeskundig schooltoezicht omvat :

- 1° a. de opsporing van lichamelijke of geestelijke onvolwaardigheid bij de leerlingen ;
- b. de medewerking aan het opmaken van de statistieken betreffende de gezondheids- en ziekte-toestand van de leerlingen en aan de daarmee verband houdende onderzoeken ;
- c. de mededeling aan de betrokken leerlingen, hun ouders of voogden, van de medische vaststellingen die dienstig zijn voor de studie- en beroeps-oriëntering, voor sportbeoefening en lichamelijke opvoeding ;

.../...

- 2° a. de profylaxes tegen de besmettelijke ziekten, inzonderheid de opsporing van de tuberculose, door geregeld en stelselmatig toezicht op de leerlingen;
- b. de opsporing van al wat oorzaak van besmetting kan zijn, ook bij de leden van het in de inrichtingen te werk gestelde personeel ;
- 3° het gezondheidstoezicht op gebouwen, de lokalen en het schoolmateriaal".

+
+ +

Artikel 3.

Onder dit artikel komen bepalingen voor van uiteenlopende aard. Het eerste lid verleent aan de Koning de macht om de frequentie en de modaliteiten van de geneeskundige onderzoeken te bepalen, terwijl de volgende leden handelen over de verplichtingen van de schooloverheid en van de leerlingen, ouders en voogden.

Het verdient aanbeveling dit artikel te splitsen.

Krachtens het derde lid kunnen de betrokkenen, hun ouders of voogden, en eventueel ook de behandelende geneesheer, mededeling ontvangen van de bevindingen van het geneeskundig onderzoek. Ook aan het schoolbestuur wordt kennis gegeven van sommige beslissingen.

.../...

Zoals hij gesteld is, doet de tekst de vraag rijzen of het beroepsgeheim van de onderzoekende geneesheer genoegzaam is gevrijwaard.

Uit de memorie van toelichting en de aan de Raad van State verstrekte uitleg blijkt dat aan de behandelende geneesheer alleen op verzoek van de betrokkenen, hun ouders of voogden, gegevens worden medegedeeld. Voorts verneemt het schoolbestuur alleen de conclusies in verband met het bijwonen van de lessen.

Naar luid van het vierde lid van hetzelfde artikel "kan tegen die beslissingen van de geneesheer van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht waaruit voortvloeit dat een leerling of een persoon, wiens gezondheidstoestand gevaar oplevert voor de omgeving, tijdelijk of definitief uit de inrichting dient geweerd, zowel door de betrokkene als door de geneesheren-ambtenaren beroep worden aangetekend bij het geneeskundig comité van de Hoge Raad voor het geneeskundig schooltoezicht".

Hierbij moge worden opgemerkt : 1° dat artikel 10 de geneesheren-ambtenaren van het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin bevoegdheid verleent om "eventueel beroep aan te tekenen tegen iedere beslissing of maatregel die door een dienst voor geneeskundig schooltoezicht of een krachtens artikel 4 handelend geneesheer getroffen werd"; 2° dat artikel 13

.../...

het geneeskundig comité van de Hoge Raad voor geneeskundig toezicht opdracht geeft "uitspraak te doen over de beroepen die aangetekend worden door de ouders of voogden, de leerlingen indien ze meerderjarig zijn, de leden van het personeel en de schooloverheid van de inrichtingen waarop deze wet toepasselijk is, evenals door de geneesheren-ambtenaren".

Vergelijkt men artikel 3, vierde lid, met artikel 10, dan komt men tot de bevinding dat, terwijl dit laatste artikel een volledige en juiste omschrijving bevat van de bevoegdheid der geneesheren-ambtenaren om in beroep te komen tegen de beslissingen zowel van de geneesheren van de diensten voor geneeskundig toezicht als van de geneesheren tot wie degenen zich wendden die zich verzetten tegen het onderzoek door die diensten, hetzelfde niet kan worden gezegd van artikel 3, vierde lid. Niet alleen maakt het geen gewag van het beroep tegen de beslissingen van de eerst in artikel 4 bedoelde geneesheren, maar het stelt enkel beroep open tegen de beslissingen die zullen leiden tot het weren van een leerling of een personeelslid uit de inrichting en niet tegen de beslissingen in tegenovergestelde zin.

Men zou verwachten dat de geneesheer-ambtenaar juist tegen die beslissingen beroep zou instellen ter vrijwaring van het algemeen belang. Wat de andere beslissingen betreft, waartegen dezelfde bepaling de geneesheer-ambtenaar wel machtigt om in

.../...

beroep te komen, is het echter zeer de vraag of zodanig optreden van de genceesheer-ambtenaar enige zin heeft; de uit de inrichting geweerde leerlingen of personeelsleden en desnoods de schooloverheid schijnen immers de enige te zijn die er belang bij hebben tegen die beslissingen in beroep te gaan.

Legt men artikel 3, vierde lid, naast artikel 13, dan valt het op dat dit laatste artikel al degenen die beroep kunnen instellen opsomt, de schooloverheid inbegrepen, terwijl artikel 3, vierde lid, in dit verband alleen van de "betrokkene" gewaagt.

Het is derhalve geraden de desbetreffende zinsnede uit artikel 3, vierde lid, te stellen als volgt : "Onverminderd het bepaalde in artikel 10, tweede lid, 4°, kan elke belanghebbende beroep instellen ...".

Ten slotte zou de bepaling volgens welke de Koning de modaliteiten van de procedure in beroep regelt beter onder artikel 13 komen.

Voor de artikelen 3 en 4, die in de plaats zouden komen van artikel 3 van het ontwerp, wordt de volgende lezing aanbevolen:

.../...

"Artikel 3.-

De Koning bepaalt, op advies van de Hoge Raad voor geneeskundig schooltoezicht, hoe dikwijls en op welke wijze de geneeskundige onderzoekingen voorgeschreven in artikel 2, 1° en 2°, zullen worden verricht.

Artikel 4.-

Behalve wanneer zij overeenkomstig artikel 5 gebruik maken van het recht het onderzoek te doen verrichten door een geneesheer van hun keus, moeten de meerderjarige leerlingen en de leden van het personeel zich op de door de dienst voor geneeskundig schooltoezicht gestelde dag en uur aanmelden voor het geneeskundig onderzoek. Onder hetzelfde voorbehoud moeten de ouders of voogden van een minderjarig kind ervoor zorgen dat het kind dezelfde verplichting nakomt.

De geneesheer van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht deelt aan de ouders of de voogden, of aan de meerderjarige betrokkenen, de bevindingen mede van dat onderzoek en, op hun verzoek, stelt hij ook de behandelende geneesheer daarvan in kennis. Hij geeft aan het schoolbestuur kennis van de conclusies in verband met het bijwonen der lessen.

.../...

De profylactische maatregelen die hij ingevolge dat onderzoek treft, zijn bindend voor de leerlingen, de ouders en voogden, de schooloverheid en het personeel van de inrichting. Tegen de beslissing waarbij iemand, wegens het gevaar dat zijn gezondheidstoestand voor de omgeving oplevert, tijdelijk of definitief toegang tot de inrichting wordt ontzegd, kan, onverminderd het bepaalde in artikel 10, tweede lid, 4°, elke belanghebbende beroep instellen bij het geneeskundig comité van de Hoge Raad voor het geneeskundig schooltoezicht. Dit beroep is niet opschortend".

Artikel 4 van het voorontwerp, dat wegens de splitsing van artikel 3 zou worden vernummerd tot artikel 5, regelt het onderzoek door een geneesheer naar keus van de betrokkenen. Het geeft geen bescheid op de vraag door wie - geneesheer of dienst voor geneeskundig toezicht - aan de schooloverheid of aan de betrokkenen kennis wordt gegeven van de beslissingen die verband houden met het bijwonen der lessen of waarbij toegang tot de inrichting wordt ontzegd.

Het laat voorts in het midden of er, afgezien van het bepaalde in artikel 10, tweede lid, 4°, voor de schooloverheid of de betrokkenen enig beroep tegen de beslissingen van die geneesheer openstaat.

Onder dit voorbehoud wordt de volgende lezing voor het artikel aanbevolen :

"Artikel 5.-

Leden van het personeel, meerderjarige leerlingen, ouders of voogden die bezwaar hebben tegen het onderzoek door de dienst voor het geneeskundig

schooltoezicht, moeten het onderzoek op eigen kosten laten doen door een geneesheer van hun keus. Deze verricht het onderzoek volgens de regelen voor de dienst voor geneeskundig schooltoezicht bepaald en doet het protocol van zijn onderzoek aan die dienst toekomen binnen de door de Koning bepaalde termijn".

Artikel 5.

Naast enkele verbeteringen in de Franse tekst, opgenomen in het Frans advies, wordt voorgesteld de Nederlandse tekst van dit artikel, dat vernummerd wordt tot artikel 6, als volgt te lezen :

"Artikel 6.-

Het geneeskundig schooltoezicht wordt uitgeoefend door die diensten opgericht door gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen of particulieren. Die diensten worden door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin erkend, indien zij voldoen aan de algemene criteria, door de Koning vastgesteld op advies van de Hoge Raad voor geneeskundig schooltoezicht. Deze criteria hebben betrekking op de werkwijze van het gezondheidstoezicht, op het geneeskundig en verplegend personeel, het dienstpersoneel, de lokalen en het medisch materiaal.

.../...

Voor de Rijksonderwijsinrichtingen maken de diensten voor geneeskundig schooltoezicht deel uit van de door het Ministerie van Openbaar Onderwijs opgerichte psycho-medisch-sociale centra. Deze diensten moeten voldoen aan de criteria die de Koning overeenkomstig het eerste lid van dit artikel vaststelt.

De diensten mogen, wanneer de plaatselijke omstandigheden zulks vereisen, als reizende diensten worden ingericht".

Artikel 6 (nieuw artikel 7).

Terwille van de overeenstemming met de Franse tekst van dit artikel, stelle men de Nederlandse als volgt :

"Artikel 7.-

De gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen en particulieren mogen de inrichting van het geneeskundig schooltoezicht onder al zijn vormen overdragen aan om het even welke erkende dienst".

Artikelen 7, 8, 9 en 10.

Men vernummere die artikelen respectievelijk tot 8, 9, 10 en 11. De tekst van genoemde vier artikelen stelle men als volgt :

.../...

"Artikel 8.-

De schooloverheid van de onderwijsinrichtingen moet, vóór de aanvang van het schooljaar, aan de krachtens artikel 11 aangestelde ambtenaren mededelen aan welke dienst voor geneeskundig schooltoezicht zij voornemens is het geneeskundig toezicht van haar inrichting op te dragen.

De bestuurder van de onderwijsinrichting zendt jaarlijks uiterlijk 1 december aan de gekozen dienst voor geneeskundig schooltoezicht de lijst van de aan dit toezicht onderworpen leerlingen en leden van het personeel.

Artikel 9.-

Indien het aantal erkende diensten, vijf jaar na het in werking treden van deze wet, ontoereikend is om te voorzien in het geneeskundig schooltoezicht op alle inrichtingen die onder de gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen of particulieren, ressorteren, kan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin de diensten oprichten die hij onontbeerlijk acht. Hij zal evenwel zijn voornemen aan de betrokken schooloverheden doen kennen en hun een termijn van twee jaar verlenen om zelf voor erkenning vatbare diensten op te richten.

.../...

Artikel 10.-

De Koning bepaalt de regelen inzake schoolhygiëne; hij neemt alle maatregelen om het bij artikel 2, 3°, voorgeschreven toezicht doeltreffend te maken.

Artikel 11.-

De diensten voor geneeskundig schooltoezicht staan onder de controle van geneesheren-ambtenaren die door de Koning worden benoemd en tot het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin behoren. Hun aantal en hun ambtsgebied worden door de Koning bepaald.

De geneesheren-ambtenaren hebben tot opdracht :

- 1° overeenkomstig de door de Koning gestelde regelen, de diensten voor geneeskundig schooltoezicht te bezoeken om advies uit te brengen over de aanvragen om erkenning ;
- 2° de hand eraan te houden dat de erkende diensten hun taak uitoefenen zoals bepaald bij deze wet en bij de besluiten tot uitvoering ervan; in voorkomend geval, de intrekking van de erkenning voor te stellen ;
- 3° te waken over het nakomen door de schooloverheden, het bestuur der inrichtingen, de leden van het personeel, de meerderjarige leerlingen en de ouders of voogden van de minderjarige leerlingen, van al wat hun door deze wet en de besluiten ter uitvoering ervan wordt opgelegd ;

.../...

- 4° zo nodig beroep in te stellen tegen elke beslissing of maatregel die door een dienst voor geneeskundig schooltoezicht of een bij toepassing van artikel 5 optredend geneesheer genomen is;
- 5° het profylactisch onderzoek van de leerlingen of personeelsleden van een inrichting te doen verrichten telkens wanneer daartoe aanleiding bestaat ;
- 6° door middel van processen-verbaal die gelden als bewijs tot het tegendeel is bewezen, de overtreding van de bepalingen van deze wet en van de verordeningen ter uitvoering hiervan uitgevaardigd, vast te stellen".

+

+ +

Bij artikel 10, tweede lid, 4° (nieuw artikel 11), moge nog worden opgemerkt dat het aanbeveling verdient te zeggen bij wie beroep wordt ingesteld.

Het tweede hoofdstuk van het voorontwerp bevat slechts twee artikelen; het derde hoofdstuk slechts één. Deze drie artikelen worden best samengebracht in een tweede hoofdstuk, dat handelt over de Hoge Raad en het geneeskundig comité. Beide instellingen zijn nauw aan elkaar verwant : het comité wordt immers in de Hoge Raad opgericht.

.../...

Artikel 11 (nieuw artikel 12).

Dit artikel bevat een herhaling waar het bepaalt dat de Hoge Raad advies geeft omtrent "al de ontwerpen van koninklijke en ministeriële besluiten en van reglementaire voorschriften". Men ziet inderdaad niet in welke andere "reglementaire voorschriften" dan die vervat in de reglementaire koninklijke en ministeriële besluiten hier kunnen bedoeld zijn.

Daarom stelle men de desbetreffende passus van dit artikel als volgt : "... over alle ontwerpen van reglementaire koninklijke en ministeriële besluiten genomen ter uitvoering van deze wet".

De verwijzing naar "artikel 10-2°", in fine van hetzelfde artikel, vervange men door : "artikel 11, tweede lid, 2°".

Artikel 12 (nieuw artikel 13).

De wijze waarop dit artikel de samenstelling van de Hoge Raad wil regelen, geeft aanleiding tot verscheidene opmerkingen.

.../...

Allereerst kan er geen spraak zijn van "ten hoogste" vierentwintig leden en van "ten minste" zes geneesheren, vermits uit de opsomming die volgt, blijkt dat er juist geteld vierentwintig leden zullen zijn en, luidens de verklaring van de gemachtigde ambtenaar, zes geneesheren als zodanig worden benoemd welk ook het aantal zij der geneesheren die voor de onderscheiden diensten zullen optreden.

De duur van het mandaat der leden wordt niet bepaald; evenmin wordt er gezegd of en hoe de onderscheiden diensten hun vertegenwoordigers zullen voordragen.

Is het mandaat voor beperkte tijd en hernieuwbaar, dan kan de bepaling als volgt worden gesteld :

"Artikel 13.-

De Hoge Raad is samengesteld uit vierentwintig leden die door de Koning voor een termijn van ... jaar worden benoemd. Hun mandaat is hernieuwbaar.

Wanneer een nieuw lid wordt benoemd ter vervanging van een overleden of ontslagnemend lid, voltooit hij het mandaat van zijn voorganger.

Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de Staat.

Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de provincie.

Drie leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door de gemeenten.

Negen leden vertegenwoordigen het geneeskundig schooltoezicht ingericht door het vrij onderwijs.

De Koning bepaalt de wijze waarop die leden worden voorgedragen en de voorwaarden waaraan zij moeten voldoen.

De Hoge Raad telt bovendien zes leden, die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde of van een daarmee gelijkgesteld getuigschrift.

De Koning wijst uit de leden van de Hoge Raad een voorzitter en twee ondervoorzitters aan.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin stelt het reglement van orde vast en wijst de ambtenaar van zijn departement aan die met het secretariaat wordt belast".

Artikel 13 (nieuw artikel 14).

Dit artikel, dat het geneeskundig comité opricht, bepaalt niet hoe en door wie dit comité wordt samengesteld. Het zegt wel dat dit comité in de Hoge Raad wordt opgericht, maar geeft daarmee geen bescheid op de vraag of de Koning dan wel de Hoge Raad zelf de leden van het comité aanwijst.

.../...

Uit de memorie van toelichting blijkt dat vier leden van het comité door de Hoge Raad uit zijn midden worden aangewezen. Dit zou ook in de tekst van de wet moeten tot uiting komen.

Op te merken valt dat het geneeskundig comité in beroepsinstantie over administratieve geschillen uitspraak doet. Tegen zijn beslissingen kan derhalve beroep worden ingesteld bij de Raad van State en, na vernietiging, kan het geneeskundig comité over de zaak zelf opnieuw uitspraak moeten doen. Het is geraden dat het comité alsdan anders zou kunnen worden samengesteld. Daarom verdient het aanbeveling, de aanstelling van enige plaatsvervangende leden mogelijk te maken.

Volgens het tweede lid van artikel 13 omvat het geneeskundig comité, benevens vier geneesheren die deel uitmaken van de Hoge Raad, de directeur-generaal van het bestuur van Volksgezondheid en van het Gezin, tot wiens bevoegdheid de administratieve gezondheidsdienst behoort.

Indien, zoals uit die bewoordingen kan worden afgeleid, de genoemde ambtenaar, die niet noodzakelijk deel uitmaakt van de Hoge Raad, stemgerechtigd lid is van het comité, is het niet volkomen juist dat het comité in de Hoge Raad wordt opgericht.

Is die ambtenaar niet stemgerechtigd, dan zou dit duidelijk uit de tekst moeten blijken.

Het laatste lid van hetzelfde artikel laat in het midden of de voorzitter en de secretaris van het comité al dan niet uit de leden ervan worden aangesteld.

Onder voorbehoud van bovenstaande opmerkingen, wordt de volgende lezing voor dit artikel voorgesteld:

"Artikel 14.--

In de Hoge Raad wordt een geneeskundig comité opgericht om uitspraak te doen over elk beroep dat bij toepassing van deze wet wordt ingesteld door ouders of voogden van minderjarige leerlingen, meerderjarige leerlingen, de schooloverheid en leden van het personeel van de inrichtingen waarop deze wet van toepassing is, of door de in artikel 11 genoemde geneesheren-ambtenaren.

De Koning regelt de procedure in beroep.

Het geneeskundig comité is samengesteld uit vijf leden, waarvan vier door de Hoge Raad worden aangewezen uit zijn leden die houder zijn van het diploma van doctor in de geneeskunde; het vijfde lid is de directeur-generaal van de administratieve gezondheidsdienst bij het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

De Koning stelt een der leden van het comité als voorzitter aan. Hij stelt eveneens een ... als secretaris van het comité aan.

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin stelt het reglement van orde van het geneeskundig comité vast".

Artikel 14 (nieuw artikel 15).

Dit artikel bepaalt dat het geneeskundig schooltoezicht kosteloos is en dat jaarlijks aan de erkende diensten een forfaitaire vergoeding zal worden uitgekeerd per persoon. Het bepaalt echter niet dat het koninklijk besluit tot vaststelling van het bedrag van de vergoeding op advies van de Hoge Raad wordt genomen.

Aangezien zodanig besluit niet noodzakelijk moet worden beschouwd als reglementair en vallende onder het bepaalde in artikel 11, is het geraden hier uitdrukkelijk van de raadpleging van de Hoge Raad gewag te maken, ingeval men ze gewenst acht.

Volgende lezing wordt voor dit artikel aanbevolen :

"Artikel 15.-

Het geneeskundig schooltoezicht is kosteloos.

De diensten voor geneeskundig schooltoezicht krachtens artikel 6, eerste lid, erkend, genieten, ten bezware van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, een subsidie die berekend wordt op grond van een vaste vergoeding voor ieder in de loop van het schooljaar onderzocht persoon.

Het bedrag van de vaste vergoeding wordt door de Koning (op advies van de Hoge Raad) vastgesteld met inachtneming van de kostprijs van de prestatie, waarin begrepen zijn : het ereloon van de geneesheren, de bezoldiging van het personeel en de algemene kosten".

Artikel 15 (nieuw artikel 16).

Voor de Nederlandse tekst van dit artikel, wordt de volgende lezing voorgesteld :

"Artikel 16.-

Met een geldboete van zesentwintig frank tot tweehonderd frank en met een gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden, of met een van die straffen alleen, worden gestraft :

- 1° de bestuurder van een onderwijsinrichting die niet binnen de voorgeschreven termijn overeenkomstig artikel 8, tweede lid, aan de door de schooloverheid gekozen dienst voor geneeskundig schooltoezicht de volledige lijst van de leerlingen en van de leden van het personeel van zijn inrichting overmaakt;
- 2° de bestuurder van een onderwijsinrichting die er zich niet van vergewist of de bij deze wet voorgeschreven onderzoeken verricht worden of die, wanneer leerlingen, ouders en voogden of leden van zijn personeel in gebreke blijven, de bevoegde ambtenaar hiervan niet op de hoogte brengt;
- 3° de geneesheer die de leiding heeft van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht, welke de personen waarvan de lijst hem door de bestuurders van de onderwijsinrichtingen toegezonden wordt, niet onderzoekt of niet doet onderzoeken binnen de door de Koning bepaalde termijn;
- 4° de bestuurder van een onderwijsinrichting die zich niet schikt naar de beslissingen van de dienst voor geneeskundig schooltoezicht of, in geval van beroep, naar de genomen eindbeslissing;

- 5° de personen die noch de voorschriften van artikel 4, eerste lid, noch die van artikel 5, eerste lid, nakomen;
- 6° de geneesheer die in het geval bedoeld in artikel 5 het protocol van zijn onderzoek niet binnen de gestelde termijn aan de dienst voor het geneeskundig schooltoezicht doet toekomen;
- 7° de bestuurder van een onderwijsinrichting evenals ieder aangestelde in dienst van zodanige inrichting, die geen vrije toegang tot de schoollokalen verlenen aan de geneeskundige overheidspersonen bepaald bij deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.

Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling wegens overtreding van deze wet, kan de straf verdubbeld worden".

+
+ +

Artikelen 16, 17 en 18 (nieuwe artikelen 17, 18 en 19).

Naast een paar verbeteringen van de Franse tekst die in het Frans advies zijn opgenomen, wordt voorgesteld de Nederlandse tekst van deze artikelen als volgt te lezen :

"Artikel 17.-

Overtreding van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet, wordt gestraft met een goldboete van zesentwintig frank tot honderd frank.

Bij herhaling binnen twee jaar na de laatste veroordeling kan de straf verdubbeld worden.

Artikel 18.-

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn toepasselijk zowel op de bij deze wet omschreven misdrijven als op overtreding van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet; artikel 85 is evenwel niet toepasselijk in geval van herhaling.

Artikel 19.-

De publieke vordering die voortvloeit uit een overtreding van de bepalingen van deze wet of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, verjaart door verloop van twee jaren, te rekenen van de dag waarop de overtreding is begaan".

Artikel 19 (nieuw artikel 20).

Dit artikel behoort te worden gesteld als volgt :

"Artikel 20.-

Artikel 80, eerste tot vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs wordt opgeheven".

Artikel 20 (nieuw artikel 21).

Aan het eind van dit artikel leze men:"... wordt geregeld op de wijze door de Koning bepaald".

Artikel 21 (nieuw artikel 22).

Het lijkt overbodig in dit artikel te bepalen dat de Koning "de toepassingsmodaliteiten van de in de wet vervatte voorschriften vaststelt". Dit vloeit immers voort uit artikel 67 van de Grondwet.

Men stelde deze bepaling derhalve als volgt :

"De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt".

+

+ +

De Minister van Volksgezondheid en van het Gezin heeft aan de Raad van State een schrijven doen geworden waarin hij de vraag stelt of het niet aangewezen is een bepaling in het voorontwerp in te voegen die de Hoge Raad en het geneeskundig comité ertoe verplicht de wettelijke voorschriften betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken toe te passen.

De Raad van State meent dat een dergelijke bepaling overbodig is. Het lijdt inderdaad geen twijfel dat de Hoge Raad, zoals om het even welke openbare dienst, de bepalingen van de wet van 1932 moet naleven, ook wanneer de wet waaraan hij zijn ontstaan dankt dit niet uitdrukkelijk bepaalt.

Par deux fois déjà, le Conseil d'Etat a été appelé à donner son avis sur un avant-projet de loi organisant l'inspection médicale scolaire.

Le présent avant-projet tient largement compte des observations et suggestions formulées dans le dernier de ces avis.

De la sorte , il échappe en règle générale au reproche d'entrer dans nombre de détails qu'il appartiendrait plutôt au pouvoir exécutif de régler.

Seul encore fait exception l'article 10 qui définit d'une manière détaillée la mission du service d'inspection.

Le nouvel avant-projet reprend de même la plupart des modifications et améliorations de textes proposées par le Conseil d'Etat; l'on peut regretter toutefois que tel n'est généralement le cas que pour la seule version française , la version néerlandaise donnant , par suite, de nouveau lieu à maintes observations.

+

+ +

L'avant-projet, qui comporte vingt et un articles seulement, n'en est pas moins divisé en sept chapitres.

Ce nombre pourrait être adéquatement ramené à cinq, la division de l'avant-projet se présentant alors comme suit :

Chapitre I. - De l'inspection médicale.

Chapitre II. - Du Conseil supérieur et du Comité médical.

Chapitre III.- Des subventions.

Chapitre IV. - Dispositions pénales.

Chapitre V. - Dispositions finales.

Article 1er.

La loi sur la collation des grades académiques visée par cet article devrait être citée avec son intitulé exact, qui est "lois coordonnées sur la collation des grades académiques et le programme des examens universitaires".

Par ailleurs, il conviendrait de remplacer, comme il est d'usage, les lettres a et b par les chiffres 1° et 2°; de plus, dans la version néerlandaise, mieux vaudrait écrire "gelijkgesteld zijn " que "gelijksgesteld worden".

Article 2.

D'après le 1°, a ,de cet article, l'inspection médicale scolaire comprend "la tutelle sanitaire des élèves, soit le dépistage des déficiences physiques et mentales".

Si les expressions "tutelle sanitaire des élèves" et "dépistage de ces déficiences" se couvrent, le seul emploi des derniers termes peut suffire. Si, au contraire, les mots "tutelle sanitaire" ont une portée plus large, il faudrait que cela ressorte du texte.

Tel que le 1°, b, du même article est rédigé, la tutelle sanitaire comprendrait également la collaboration tant à la recherche concernant l'état de santé des élèves qu'à l'établissement des statistiques y afférentes.

D'après les explications fournies par le fonctionnaire délégué, la disposition aurait uniquement en vue des investigations statistiques, à l'exclusion de toutes recherches isolées concernant l'état de santé des élèves, qu'il serait du reste impossible de distinguer du dépistage déjà prévu au 1°, a.

Le texte appelle dès lors des précisions sur ce point.

Selon l'article 1er, 1°, c, l'inspection médicale comprend, enfin, "l'émission, s'il y a lieu, de l'avis médical dans le cadre de l'orientation scolaire et professionnelle ainsi que dans le cadre du sport scolaire et de l'éducation physique".

.../...

Ce texte ne précise pas à qui l'avis doit être donné; de plus, à en juger par les mots "s'il y a lieu", il ne semble impliquer aucune obligation.

D'après les explications fournies au Conseil d'Etat, ce texte veut dire que les intéressés, leurs parents ou tuteurs, seront informés des constatations médicales présentant une utilité pour l'orientation scolaire et professionnelle, pour la pratique des sports et l'éducation physique.

Eu égard à ce qui précède, il est proposé de rédiger l'article 2 comme suit :

"Article 2.-

L'inspection médicale scolaire comprend :

- 1° a. le dépistage des déficiences physiques ou mentales des élèves;
- b. la collaboration à l'établissement de statistiques concernant l'état de santé et de morbidité des élèves et aux examens y afférents;
- c. la communication aux élèves intéressés, à leurs parents ou tuteurs, des constatations médicales présentant une utilité pour l'orientation scolaire et professionnelle , pour la pratique des sports et l'éducation physique;

.../...

- 2° a. la prophylaxie des maladies transmissibles et notamment le dépistage de la tuberculose, par la surveillance régulière et systématique des élèves;
- b. le dépistage de sources possibles de contamination, ceci également parmi les membres du personnel occupé par les établissements;
- 3° la surveillance de l'hygiène des bâtiments, des locaux et du matériel scolaire".

+
+ +

Article 3.

Cet article comporte des dispositions fort diverses. L'alinéa 1er confère au Roi le pouvoir de déterminer la fréquence et les modalités des examens médicaux, tandis que les alinéas suivants traitent des obligations de l'autorité scolaire, des élèves, des parents et des tuteurs.

Il conviendrait de scinder cet article.

D'après l'alinéa 3, les intéressés, leurs parents ou tuteurs et éventuellement aussi le médecin traitant, peuvent obtenir communication des conclusions de l'examen médical. Certaines décisions sont même portées à la connaissance de la direction de l'école.

Tel que ce texte est rédigé, l'on peut se demander si la sauvegarde du secret professionnel du médecin examinateur est suffisamment assurée.

Il résulte de l'exposé des motifs ainsi que des explications fournies au Conseil d'Etat qu'on ne communiquera des renseignements au médecin traitant qu'à la demande des intéressés, de leurs parents ou tuteurs. D'autre part, la direction de l'école ne sera informée que des conclusions qui intéressent l'assistance aux cours.

Aux termes de l'alinéa 4 du même article, "celles des décisions du médecin du service d'inspection médicale scolaire, qui ont pour effet l'écartement temporaire ou définitif de l'établissement de tout élève ou de toute personne dont l'état de santé constitue un danger pour l'entourage, sont susceptibles d'appel devant le comité médical du Conseil supérieur de l'inspection médicale scolaire".

A cet égard, il échet d'observer : 1° que l'article 10 habilite les médecins-fonctionnaires du Ministère de la Santé publique et de la Famille "à interjeter éventuellement appel de toute décision ou mesure prise par un service d'inspection médicale scolaire ou par un médecin agissant en vertu de l'article 4"; 2° que l'article 13 charge le comité médical du Conseil supérieur de l'inspection médicale "de statuer sur les appels interjetés par les parents ou tuteurs, les élèves s'ils sont majeurs, les membres

du personnel et l'autorité scolaire des établissements soumis à l'application de la présente loi, ainsi que par les médecins-fonctionnaires".

Une comparaison entre l'article 3, alinéa 4, et l'article 10 amène à constater qu'alors que ce dernier article définit d'une manière précise et complète le pouvoir qui est reconnu aux médecins-fonctionnaires d'interjeter appel des décisions rendues, tant par les médecins des services d'inspection médicale que par les médecins auxquels s'adressent ceux qui s'opposent à l'examen pratiqué par ces services, l'article 3, alinéa 4, est loin d'être aussi explicite. Non seulement celui-ci ne prévoit pas d'appel des décisions des médecins dont il est pour la première fois question à l'article 4, mais il n'ouvre qu'un droit d'appel des décisions qui auront pour effet l'écartement de l'établissement d'un élève ou d'un membre du personnel et non pas des décisions en sens contraire.

L'on s'attendrait à ce que le médecin-fonctionnaire interjette précisément appel de ces dernières décisions en vue de la sauvegarde de l'intérêt général. Pour ce qui est des autres décisions desquelles la même disposition habilite le médecin-fonctionnaire à interjeter appel, l'on peut se demander si pareille intervention de celui-ci a quelque sens; seuls, en effet, les élèves et les membres du personnel qui ont fait l'objet d'une mesure d'écartement et, le cas échéant, l'autorité scolaire semblent avoir intérêt à interjeter appel de décisions de cette nature.

Si l'on compare l'article 3, alinéa 4, et l'article 13, on est frappé par le fait que ce dernier article donne une énumération de tous ceux, l'autorité scolaire y comprise, qui peuvent interjeter appel, alors que l'article 3, alinéa 4, se contente de parler à cet égard de "l'intéressé".

Par voie de conséquence, il serait plus adéquat de rédiger la phrase en question de l'article 3, alinéa 4, ainsi qu'il suit : "Sans préjudice des dispositions de l'article 10, alinéa 2, 4°, tout intéressé peut interjeter appel ...".

Enfin, la disposition prévoyant que le Roi règle les modalités de la procédure serait mieux à sa place à l'article 13.

Le Conseil d'Etat propose, pour les articles 3 et 4, qui se substitueraient à l'article 3 du projet, le texte suivant :

"Article 3.-

Le Roi détermine, sur avis du Conseil supérieur de l'inspection médicale scolaire, la fréquence et les modalités des examens médicaux prévus à l'article 2, 1° et 2°.

Article 4.-

Sauf s'ils font usage, conformément à l'article 5, de la faculté de faire procéder à l'examen par un médecin de leur choix, les élèves majeurs et les membres du personnel doivent se rendre à la visite médicale aux jour et heure fixés par le service d'inspection médicale scolaire. Sous la même réserve,

les parents ou tuteurs d'un enfant mineur sont tenus de veiller à ce que celui-ci satisfasse à la même obligation.

Le médecin du service d'inspection médicale scolaire communique les conclusions de l'examen médical aux parents ou tuteurs ou aux intéressés majeurs, et, à leur demande, en informe également le médecin traitant. Il informe la direction de l'école des conclusions qui intéressent la participation aux cours.

Les mesures prophylactiques qu'il prend suite à cet examen, lient les élèves, les parents et tuteurs, l'autorité scolaire et le personnel de l'établissement. Sans préjudice des dispositions de l'article 10, alinéa 2, 4°, tout intéressé peut interjeter appel devant le comité médical du Conseil supérieur de l'inspection médicale scolaire, de la décision qui lui interdit temporairement ou définitivement l'accès de l'établissement en raison du danger que présente son état de santé pour l'entourage. Cet appel n'est pas suspensif".

L'article 4 de l'avant-projet, qui deviendrait l'article 5 par suite de la scission de l'article 3, règle l'examen par un médecin au choix des intéressés. Il laisse cependant sans réponse la question de savoir qui - du médecin ou du service d'inspection médicale scolaire - informera l'autorité scolaire ou les intéressés des décisions intéressant l'assistance aux cours ou interdisant l'accès de l'établissement.

Il ne dit pas davantage si, indépendamment des dispositions de l'article 10, alinéa 2, 4°, un droit d'appel des décisions de ces médecins est ouvert à l'autorité scolaire ou aux intéressés.

Sous cette réserve, il est proposé de rédiger l'article 5 comme suit :

"Article 5.-

Les membres du personnel, les élèves majeurs, les parents ou tuteurs qui s'opposent à l'examen pratiqué par le service d'inspection médicale scolaire, sont tenus de faire procéder, à leurs frais, à l'examen par un médecin de leur choix. Celui-ci examine les intéressés selon les règles imposées au service d'inspection médicale scolaire et envoie à ce dernier le protocole de son examen, dans le délai prévu par le Roi ".

.../...

Article 5.

Dans cet article, qui deviendra l'article 6, il conviendrait de remplacer, à l'alinéa 1er, les mots "se rapportent" par "ont traité" et, à l'alinéa 2, les mots "en vertu de" par "conformément à".

Le Conseil d'Etat propose également, dans la version néerlandaise de l'avis, une nouvelle rédaction de cet article.

Article 6 (nouvel article 7).

Par souci de la concordance avec la version française de cet article, la version néerlandaise devrait être rédigée comme suit :

"Artikel 7.-

De gemeenten, provincies, verenigingen van openbare besturen en particulieren mogen de inrichting van het geneeskundig schooltoezicht onder al zijn vormen overdragen aan om het even welke erkende dienst".

Articles 7, 8, 9 et 10.

Ces articles deviendront respectivement les articles 8, 9, 10 et 11, et gagneraient à être rédigés comme suit :

"Article 8.-

L'autorité scolaire des établissements d'enseignement est tenue de faire savoir, avant l'ouverture de l'année scolaire, aux fonctionnaires désignés en vertu

de l'article 11, à quel service d'inspection médicale scolaire elle entend confier l'inspection médicale de son établissement.

Le chef d'établissement adresse, chaque année, au plus tard le 1er décembre, au service d'inspection médicale scolaire choisi, la liste des élèves et des membres du personnel soumis à cette inspection.

Article 9.-

Si, cinq ans après l'entrée en vigueur de la présente loi, le nombre de services agréés est insuffisant pour assurer l'inspection médicale scolaire à l'ensemble des établissements relevant des communes, des provinces, des associations de pouvoirs publics ou de personnes privées, le Ministre de la Santé publique et de la Famille peut créer les services qu'il jugera indispensables. Il informera cependant de son intention les autorités scolaires intéressées et leur accordera un délai de deux ans pour organiser elles-mêmes des services susceptibles d'être agréés.

Article 10.-

Le Roi détermine les règles de l'hygiène scolaire; il prend toutes mesures pour garantir l'efficacité de la surveillance prescrite par l'article 2, 3°.

.../...

Article 11.-

Les services d'inspection médicale scolaire sont placés sous le contrôle de médecins-fonctionnaires nommés par le Roi et relevant du Ministère de la Santé publique et de la Famille. Leur nombre et leur ressort sont déterminés par le Roi.

Les médecins-fonctionnaires ont pour mission :

- 1° de procéder aux visites des services d'inspection médicale scolaire conformément aux règles arrêtées par le Roi, afin d'émettre un avis sur les demandes d'agrément;
- 2° de veiller à ce que les services agréés s'acquittent de leur tâche de la manière prévue par la présente loi et par les arrêtés pris en exécution de celle-ci; le cas échéant, de proposer le retrait de l'agrément;
- 3° de veiller à ce que les autorités scolaires, la direction des établissements, les membres du personnel, les élèves majeurs et les parents ou tuteurs des élèves mineurs remplissent toutes les obligations qui leur incombent en vertu de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci;
- 4° s'il échet, d'interjeter appel de toute décision ou mesure prise par un service d'inspection médicale scolaire ou par un médecin agissant en application de l'article 5;
- 5° de provoquer, chaque fois qu'il y a lieu, l'examen prophylactique des élèves ou membres du personnel d'un établissement;

.../...

6° de constater, par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire, les infractions aux dispositions de la présente loi et aux règlements pris en exécution de celle-ci".

+

+ +

Au sujet de l'article 10, alinéa 2, 4°, (nouvel article 11), le Conseil d'Etat estime devoir encore observer qu'il serait souhaitable de dire devant quelle autorité l'apel est interjeté.

Le chapitre II de l'avant-projet ne comporte que deux articles et le chapitre III n'en comporte qu'un seul. Ces trois articles gagneraient à être groupés en un chapitre II traitant du Conseil supérieur et du comité médical. Ces deux institutions sont étroitement apparentées, le comité étant, en effet, créé au sein du Conseil supérieur.

Article 11 (nouvel article 12).

Cet article contient une répétition là où il porte que le Conseil supérieur émet un avis sur "tous projets d'arrêtés royaux, ministériels et dispositions réglementaires". On n'aperçoit pas, en effet, quelles "dispositions réglementaires" autres que celles d'arrêtés royaux et ministériels réglementaires pourraient être visées en l'espèce.

Aussi conviendrait-il de rédiger ce passage de l'article comme suit :

.../...

"... sur tous projets d'arrêtés royaux et ministériels réglementaires pris en exécution de cette loi".

A la fin du même article, la référence à "l'article 10-2" devrait être remplacée par une référence à "l'article 11, alinéa 2, 2°".

Article 12 (nouvel article 13).

La manière dont cet article entend régler la composition du Conseil supérieur appelle diverses observations.

Tout d'abord il ne peut être question de vingt-quatre membres "au plus" et de six médecins "au moins", étant donné qu'il résulte de l'énumération subséquente que le Conseil comptera exactement vingt-quatre membres et que six médecins, ainsi que l'a expliqué le fonctionnaire délégué, seront nommés à ce titre quel que soit le nombre des médecins qui représenteront les différents services.

L'avant-projet ne fixe pas la durée du mandat des membres, pas plus qu'il ne prévoit si les services, respectifs présenteront leurs représentants et de quelle manière ils le feront.

Si le mandat est à durée limitée et s'il est renouvelable, la disposition pourrait être rédigée comme suit :

.../...

"Article 13.-

Le Conseil supérieur est composé de vingt-quatre membres nommés par le Roi pour une durée de ... ans. Leur mandat est renouvelable.

Tout nouveau membre nommé en remplacement d'un membre décédé ou démissionnaire achève le mandat de son prédécesseur.

Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par l'Etat.

Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par les provinces.

Trois membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par les communes.

Neuf membres représentent l'inspection médicale scolaire organisée par l'enseignement libre.

Le Roi détermine les modalités de présentation de ces membres ainsi que les conditions qu'ils doivent remplir.

Le Conseil supérieur comprend en outre six membres porteurs du diplôme de docteur en médecine ou d'un certificat équivalent.

Le Roi désigne parmi les membres du Conseil un président et deux vice-présidents.

.../...

Le Ministre de la Santé publique et de la Famille établit le règlement d'ordre intérieur et désigne le fonctionnaire de son département appelé à assurer le secrétariat".

Article 13 (nouvel article 14).

Cet article, qui crée le comité médical, omet toutefois d'indiquer par qui et comment ce dernier sera composé. Il dispose, il est vrai, que le comité est créé au sein du Conseil supérieur, mais ne tranche pas par là la question de savoir si les membres seront désignés par le Roi ou par le Conseil supérieur lui-même.

Selon l'exposé des motifs, quatre membres seraient désignés par le Conseil supérieur dans son sein. Cette précision devrait également ressortir du texte de la loi.

Il échet de relever que le comité médical connaîtra en degré d'appel de litiges administratifs; ses décisions seront donc susceptibles d'un recours devant le Conseil d'Etat et le comité pourra se voir appelé à statuer à nouveau au fond après annulation. Comme il est souhaitable que celui-ci puisse, dans ce cas, être autrement composé, il conviendrait d'envisager la désignation de quelques membres suppléants.

Aux termes de l'alinéa 2 de l'article 13, le comité médical comprend, outre quatre médecins qui font partie du Conseil supérieur, le directeur général de l'administration de la Santé publique et de la Famille qui a le service de santé administratif dans ses attributions.

Si, comme ce texte le donne à penser, ce fonctionnaire, qui ne fait pas obligatoirement partie du Conseil supérieur, est membre du comité avec voix délibérative, l'affirmation selon laquelle le comité est créé au sein du Conseil supérieur n'est pas tout à fait exacte.

Si ce fonctionnaire n'a pas voix délibérative, le texte devrait le dire clairement.

Le dernier alinéa du même article ne précise pas si le président et le secrétaire du comité seront désignés parmi les membres de celui-ci.

Sous réserve des observations qui précèdent, la rédaction suivante est proposée pour cet article :

"Article 14.-

Il est créé, au sein du Conseil supérieur, un comité médical qui statue sur tout appel interjeté en application de la présente loi par les parents ou tuteurs d'élèves mineurs, les élèves majeurs, les membres du personnel et l'autorité scolaire des établissements soumis à l'application de la présente loi ou par les médecins-fonctionnaires visés à l'article 11.

Le Roi règle la procédure d'appel.

Le comité médical est composé de cinq membres, quatre de ceux-ci étant désignés par le Conseil supérieur parmi ses membres qui sont porteurs du diplôme de docteur en médecine; le cinquième membre est le directeur général du service de santé administratif auprès du Ministère de la Santé publique et de la Famille.

Le Roi désigne un des membres du comité comme président. Il désigne également un ... comme secrétaire du comité.

Le Ministre de la Santé publique et de la Famille établit le règlement d'ordre intérieur".

Article 14 (nouvel article 15).

Cet article dispose que l'inspection médicale scolaire est gratuite et qu'une indemnité forfaitaire calculée par personne sera annuellement allouée aux services agréés. Il ne dispose toutefois pas que l'arrêté royal fixant le montant de l'indemnité sera pris sur avis du Conseil supérieur.

Un tel arrêté ne devant pas nécessairement être considéré comme réglementaire et comme tombant sous l'application de l'article 11, il convient de prévoir expressément la consultation du Conseil supérieur si elle est jugée souhaitable.

La rédaction suivante est suggérée pour cet article:

"Article 15.-

L'inspection médicale scolaire est gratuite.

Les services d'inspection médicale scolaire agréés en vertu de l'article 6, alinéa 1er, bénéficient, à la charge du budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille, d'une subvention qui est calculée sur la base d'une indemnité forfaitaire par personne examinée dans le courant de l'année scolaire.

Le montant de l'indemnité forfaitaire est fixé par le Roi (sur avis du Conseil supérieur) en tenant compte du coût de la prestation, qui englobe les honoraires médicaux, la rémunération du personnel et les frais généraux".

Article 15 (nouvel article 16).

Au 1° de cet article, il conviendrait de remplacer la référence à l'article 7, alinéa 2, par une référence à "l'article 8, alinéa 2"; au 2°, il convient d'écrire "carence" au lieu de "défaillance" et "n'en avise pas le fonctionnaire compétent"; au 3°, le trait d'union entre les mots "médecin" et "dirigeant" devrait être supprimé. Les 5°, 6° et 7° gagneraient à être rédigés comme suit :

- 5° les personnes qui ne se conforment, ni aux prescriptions de l'article 4, alinéa 1er, ni à celles de l'article 5, alinéa 1er;
- 6° le médecin qui dans le cas visé à l'article 5, n'envoie pas le protocole de son examen au service d'inspection médicale scolaire dans le délai prescrit;
- 7° le chef d'un établissement scolaire de même que tout préposé au service d'un tel établissement qui empêchent le libre accès des locaux scolaires aux autorités médicales prévues par la présente loi et par les arrêtés pris en exécution de celle-ci".

Quant à la version néerlandaise de cet article, elle gagnerait à être rédigée de la manière proposée dans le texte néerlandais du présent avis.

Article 16 (nouvel article 17).

In fine de l'alinéa 1er de cet article, il convient d'écrire : "... d'une amende de vingt-six francs à cent francs".

Articles 17 et 18 (nouveaux articles 18 et 19)

Dans ces articles, les mots "arrêtés pris pour son exécution" devraient être remplacés par "arrêtés pris en exécution de celle-ci".

Pour les articles 16, 17 et 18 (articles nouveaux 17, 18 et 19) le Conseil d'Etat propose une rédaction néerlandaise améliorée qui est reproduite dans l'avis néerlandais.

Article 19 (nouvel article 20).

Cet article devrait être rédigé comme suit :

"Article 20.-

L'article 80, alinéas 1er à 5, des lois coordonnées sur l'enseignement primaire est abrogé".

Article 20 (nouvel article 21).

In fine de cet article, il convient d'écrire : "... suivant les modalités déterminées par le Roi".

Article 21 (nouvel article 22).

Il apparaît inutile de prévoir dans cet article que le Roi "détermine les modalités d'application des dispositions de la présente loi"; la chose découle de toute évidence de l'article '67 de la Constitution.

L'article devrait, dès lors, être conçu comme suit :

"Le Roi fixera la date de l'entrée en vigueur de la présente loi".

+

+

+

Le Ministre de la Santé publique et de la Famille a fait parvenir au Conseil d'Etat une lettre demandant s'il n'est pas indiqué d'insérer dans l'avant-projet une disposition qui imposerait au Conseil supérieur et au comité médical l'obligation d'appliquer les prescriptions légales concernant l'emploi des langues en matière administrative.

Le Conseil d'Etat est d'avis qu'une telle disposition est superflue. Il ne fait aucun doute, en effet, que le Conseil supérieur est tenu, au même titre que tout autre service public, de se conformer aux dispositions de la loi de 1932, quand bien même la loi qui le crée ne l'énonce pas expressément.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : A. VRANCKX,
Messieurs :

G. VAN BUNNEN,
K. MEES,

F. VAN GOETHEM,

G. VAN HECKE,

Mevrouw : J. DE KOSTER,
Madame :

De overeenstemming tussen de
Nederlandse en de Franse tekst
werd nagezien onder toezicht van
de H. A. VRANCKX.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. W. LAHAYE, adjunct-
auditeur-generaal.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. DE KOSTER.

La chambre était composée de

raadsheer van State, voorzitter,
conseiller d'Etat, président,

raadsheren van State,
conseillers d'Etat,

bijzitters van de
afdeling wetgeving,
assesseurs de la sec-
tion de législation,

adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version
néerlandaise et la version fran-
çaise a été vérifiée sous le con-
trôle de M. A. VRANCKX.

Le rapport a été présenté par
M. W. LAHAYE, auditeur général
adjoint.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) A. VRANCKX.